

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

Стојан Срдић је рођен 1950. у Меденим Селиштима код Гламоча.

Написао и објавио:

Књиге песама: *Жиције* (Књижевне новине 1988), *Улица* (Рад, 1992), *Кућа и окол ње* (Рад, 1995), *Медена Селишћа* (СКЗ, 1997) *Ђојави људи* (Кочићева задужбина, 2000).

Књиге приповедака: *Праревачка шума* (Просвета, 1988), *Људи у ћицама* (Глас српски, 2001)

Романи: *Облаци и змије* (Гутенбергова галаксија, 2003), *Крилаћи мачак* (Букленд, 2007)

Драме: *Микулина женидба* (Сцена, 1988. и Савремена српска драма, 2013), *Ђојави људи* (Видици, 1988), *Максим* (Савремена српска драма, 2005), *Анђео с веранде* (Савремена

српска драма, 2006), *Грч* (Савремена српска драма 2007) *Стијоје времена* (Савремена српска драма, 2009) *Гејџо* (Савремена српска драма, 2012)

Аутор је и преко двадесет радио драма које су снимљене и емитоване. Поједине радио драме су преведене и снимљене на неколико страних језика.

Године 2014. са радио остварењем *Уз вејџар руше се зидови* учесник је фестивала *При Евроџа* у Берлину.

Године 2005. добитник је награде *Бранислав Нушић* за драму *Анђео с веранде*.

Са радио драмом *Маџла* победник је за најбољу радио драму на фестивалу у Охриду 1985. године.

Исте године је и учесник фестивала *При Италија* у Каљарију где заузима друго место.

Заступљен је у многим антологијама поезије и прозе.